

Uit dit alles blijkt dat de metaalbewerkers miskend worden; zij zijn aan hunnen baas als met ijzeren ketenen geklonken, want hij kan hen verplichten van werken af te maken die hij u opgedrongen heeft, en u aldus beletten beter werk te zoeken en aan te nemen, terwijl hij u de straat op kan jagen als het in zijn hoofd komt,

Metaalbewerkers!

Wij mogen de lijst der grieven staken! Zij is zwaar en zwart genoeg, om ons allen te overtuigen dat het eene schande is, meerderjarige mannen, huisvaders, bekwame werklieden, die in Nijverheidsscholen diplomas op diplomas wonnen, wier meesterwerken in tentoonstellingen zilver en goude medaliën behaalden, aldus te behandelen of liever te mishandelen!

't Moet eindigen! Wij maken onze meesters rijk, wij houden de metaalnijverheid te Gent zóó hoog, dat onze werken die der Engelschen kloppen en onze bazen verachten ons nog want anderszouden zij beter, eerbiedwaardiger met ons handelen.

't Moet eindigen! Wij moeten aan onze bazen toonen, dat wij niet langer dit schandelijk juk zullen dragen en als mensch willen geëerd worden en leven in de wereld, die door de vruchten van onzen arbeid wonderwerken verricht.

Eene prachtige gelegenheid is ons geschonken!

Zondag heeft te Gent de kiezing van den Werk- en Nijverheidsraad plaats.

Dit is een raad, die bij werkstaking beslissen zal wie der twee strijdende partijen: werklieden of patroons gelijk heeft; die in crisis, zijn oordeel over de kwestie zal uitbrengen en zijn gedacht zal zeggen over de wetten die moeten worden verbeterd of ingevoerd tot bescherming van het werk en verbetering van het lot der werklieden.

Met honderden van ons ook zijn kiezer. Gij zult stemmen voor de kandidaten van den Metaalbewerdersbond, die altijd op de bres stond voor uwe rechten en wier kandidaten in den Raad de volgende verbeteringen zullen eischen:

1. Herkenning der Vakbonden.
2. Het verkrijgen van een voldoende loon, in vergelijking bij dat van andere steden.

3. Vrij te zijn zich te mogen vereenigen.
4. Eene regeling der werkuren, afschaffing van nacht- en Zondagwerk, tenzij dat de noodzakelijkheid het vereischt, maar nooit voor het winstbejag der patroons te voldoen.

5. Na tien uren daags gewerkt te hebben of 60 uren in de week, 50 per honderd meer voor de andere nog gewerkte uren.
6. De onschendbaarheid van een vastgesteld loon.

7. De boete gelijk met den taks van overwerken.
8. De werklieden aan het bestuur der Ziekenbeurs van het werkhuis en alle maanden ten minste openbaarmaking van den bilan van het ondersteuningsfonds, door hem standvastig uit te laten hangen. — Herkiezing van beheerders.

9. Dat de baas u niet mag wegzenden en de werkmans het werk niet mag verlaten zonder 8 dagen verwittiging op voorhand.
10. Alle weken betaald te worden, en aan ieder werkhuis een bureel te voegen om vrij reklamen neer te leggen.

11. Het algemeen verplichtend stemrecht voor alle meerderjarige Belgen.

Vakgenooten!

Al die verbeteringen die wij eischen zijn hoogst noodzakelijk.

Allen zult gij bekennen dat enkel vrije, onafhankelijke werklieden, die de bazen in d'ogen niet zien en door eene sterke weerstandskas gesteund worden heel alleen dit kunnen uitvoeren.

De dompers, katholieke dutsen door de rijke papen uitgekocht, stellen ook kandidaten.

Gaat gij u en ons de schande aandoen van die kruipers te steunen en aldus tot de bazen te zeggen: Treft ons nog meer, wij knielen voor u, wij geven u alles toe, want wij schenken ons vertrouwen aan uwe creaturen!

Dit zult gij niet doen, maar als een man stemmen voor de socialist, voor

de kandidaten van den Metaalbewerdersbond, waarvan de namen volgen.

1. Vanderhaeghen Gustaaf.
2. Waeri Frans.
3. Haeck Bernard.
4. Baert Paul.

PLAATSVERVANGERS.

1. Lanckroek Jan.
2. Wegghe Camiel.

Maandag naar de Meeting in Valentino.

DE NACHTUILEN.

De dompers bekennen zelven nachtuilen te zijn.

Wij lezen in hun blad:

«Ja, wij werken in het donker, omdat wij niet gereedelijk willen gaan naar plaatsen, waar de socialist, hunne gewone voorvechters hebben uitgezonden».

De uitvlucht om hunne duistere zaak te verschoonen is te dwaas om verstandige menschen te foppen.

Zij zouden eene openbare vergadering houden en de politie verzoeken die te doen eerbiedigen en beschermen door eene sterke macht, zou de politie zulks niet doen en met veel plezier?

Zeker, zeker, en 't is naar zulke onloochenbare waarheid, dat zij zich op de ingebeelde vechtpartij beroepen om hunne lafheid te verschoonen!

En ware het nu zoo, waarom hebben zij den moed der socialist niet?

Zijn de socialist niet reeds naar honderde vergaderingen van tegenstrevers geweest, en in groote minderheid, om daar hunne gedachten te openbaren.

Zijn wij niet, eenigen tijd geleden, met een twintigtal naar den Josefskring, Welinckstraat, gegaan, om de katholieke redenaars tegen te spreken, in eene vergadering van meer dan twee duizend katholieken?

Elkeen weet dat; iedereen weet dat de socialist het licht zoeken, het licht en de kennis noodig hebben om te triomfeeren en daarom ook zal elke onafhankelijke werkmans voor hen stemmen. En de Nachtuilen terug zenden naar hunne krochten, waar zij nooit uit hadden mogen komen.

Maandag naar de Meeting in Valentino.

AAN DE Werklieden der Vlasfabrieken! — VOORHEEN EN THANS

De aanstaande kiezing van den Werk- en Nijverheidsraad dwingt ons uw geheugen eens op te frischen en eenige ernstige woorden tot u te richten.

De hekelaars uit de Gantoise, bijvoorbeeld, waren in 't jaar 1870, als de nieuwe bouw gesteld werd, met 110 man, die betaald werden: de minsten aan 20 cent. per uur en de meesten 23 cent. Deze laatste waren talrijk. De opperbaas der hekelaarij van dien tijd (Verstraeten) rekende dat, als de nieuwe bouw in werkzaamheid gesteld werd, er 40 hekelaars meer zouden moeten zijn, daar er meer fijn garen zou gesponnen worden.

Dit zou gemaakt hebben 110 + 40 = 150 hekelaars, waarvan de meerderheid 23 cent. per uur zouden winnen.

Iedereen weet dat er dan een nieuwe directeur kwam in de hekelaarij (de neuze), en de hekelaars in werkstaking gingen tegen zijne nieuwe reglementen.

Bij gemis aan vereeniging verloren zij. En wat gebeurde er?

Heden zijn er voor ouden en nieuwen bouw, voor geheel de fabriek met verlengde continous molens, die meer afleggen en andere veranderingen, nog 76 tot 80 hekelaars, die winnen: de meerderheid 17, 18, 20 centiemen, en enkelen 22 en 23 cent. per uur.

Is dit nu geen schromelijke achteruitgang, geen verslechting van het vak? Dat men nu niet zegge: 't is dat zij het doen kunnen; de hekelaars weten goed op welke manier. Nu is het gedurig jagen en jagen; er staan hoopen planken vlas van overmachien, die de hekelaars samen

moeten aftrekken. Zij staan nu als gevangenen te werken, zonder te mogen opzien of tot elkander eens te spreken.

Gaat er een weg van 23 centiemen, men laat een van 20 centiemen opschuiven, het werk doen aan 21 en er komt in diens plaats een nieuwe van 18 cent p. uur.

En wie vaart er wel met de onverschilligheid der hekelaars, die dit alles laten gebeuren? De actionnaires en fabriekanten der vlasfabrieken!

Rekenen wij nu eens dat er heden 80 hekelaars zijn waar er vroeger 150 zouden moeten wezen, dat is dus 70 minder. Reken nu maar aan 21 centim. per uur aan 72 uren per week, dit maakt $72 \times 21 \times 80 = 1241$ fr. per week winst.

Reken dit op 20 jaar, dan maakt het de ontzagelijke som van $1241 \times 52 \times 20 = 1,290,640$ fr.

Waren de hekelaars nu machtig genoeg geweest dit tegen te werken, dan hadden er of meer mannen gewerkt, die dat een miljoen, twee honderd negentig duizend, zes honderd en veertig franks zouden gewonnen hebben, of wel, had dit door de in werk zijnde hekelaars moeten ontvangen worden om meer arbeid te leveren.

Dat men nu niet zegge: er wordtheden meer werkgaren gesponnen dan vroeger, het verschil kan immers zoo groot niet zijn; hoogstens wordt er door de pikmachien wat meer fijn werkgaren gemaakt en dit kan de voorgenoemde som toch maar weinig verminderen.

Dit gebeurt niet alleen in de Gantoise, want de nieuwe directeur (de neuze) kwam uit «La Lys», waar dit stelsel reeds bestond, en waar men dus al lang zooveel op de hekelaars won. Later is dit stelsel in de fabrieken Smet-D'haenens, «La Lieve», De Bruyne, enz., ingevoerd.

Dat de hekelaars van in den tijd van Schoutheeten hun werkmansleven van dan met dit van heden in «La Lieve» vergelijken en zij zullen ons meer dan gelijk moeten geven.

Werd die groote last op de hekelaars ingevoerd omdat de vlasfabrieken meer moesten winnen om de concurrentie vol te houden? Wel neen! Het is immers in de jaren zestig tot zeventig geweest dat de vlasfabrieken jaren hadden, dat er meer dan 1 miljoen zuivere winst was. Het was in die jaren dat bestuurders van de administratie huizen ten geschenke kregen, de meestergasten op nieuwjaarsdag honderde franken, enz., enz.

Als wij nu rekenen dat er te Gent 6 tot 800 hekelaars zijn, waarvan er op zijn hoogste nog 450 tot 500 den stiel uitoefenen, dan zien wij daarin rechtstreeks de oorzaak van het verval van het vak.

Gelijk het bij de hekelaars gaat is het overal in alle afdeelingen en op alle fabrieken. Wij hebben hier de rekening der splitsters, etirage en bankmeisjes van vroeger en van nu, voor ons l'ggen en die ook eene overgroote winst voor de fabrieken daarstelt, getrokken uit den grooteren arbeid der werkmeisjes, die onze vrouwen en dochters zijn.

Over die rekening, over bomslepers, smeiders, droogers en pakmakers, zullen wij in het toekomend nummer eens spreken; zij ook hebben meer dan verbetering noodig, en is het van belang eens een ernstig woord tot hen te richten.

Vlasbewerders en Bewersters!

Als gij wilt dat er aan die voortdurende verslechting van ons vak een einde komt, maakt propagande bij de kiezers voor onze kandidaten, en gij, kiezers, stemt voor de volgende leden onzer vereeniging:

1. De Budt, Jules.
2. De Swaef, Emiel.
3. Thomas, Louis.
4. Van Meulecom, Frans.
5. Vanderhaeghe, Hippoliet.

PLAATSVERVANGERS

1. Coppens, Livinus
2. Debrauwer, Romanus.

Maandag avond naar de MEETING In Valentino.

Andere Kandidaten.

In afwachting dat wij in een toekomend nummer de grieven der andere ambachten bespreken laten wij hieronder de lijst hunner kandidaten volgen:

KLEERMAKERS.

1. D'haeze, Jacob,
2. De Vogelaere, Constant.
3. Fickerman, Louis.
4. De Hoey, Edouard.

PLAATSVERVANGERS

1. Bourdon, Jacob-Jan.
2. Van Weesenael, Eugene.

WEVERS.

1. Haeck Gustaaf.
2. Deneels Petrus.
3. Van Wemmel Karel.
4. Bierick Theofiel.
5. Verlot Désiré.
6. Coussemont Frans.

PLAATSVERVANGERS.

1. De Smaele Jozef.
2. Pien Jozef.
3. Procureur Frans.

Verschillende Stielen.

1. Baete Jan.
2. Goossens Jules.
3. Hebbelmeek Louis.
4. Vanderhaeghen Hippol.
5. Vandenberghen Gustaaf.
6. Vincke Theofiel.

PLAATSVERVANGERS.

1. D'Anvers Désiré
2. Cnudde Albert.
3. Lauweryns Jules.

De kandidaten der dompers.

De volledige collectie is nog niet verschenen. 't Is wel spijtig! De tekenaars der groote fabrieken van kinderspeelgoed zijn juist op zoek naar nieuwe modellen van Pier-Jan-Klassen en Klaasmannen, de type der dompers zouden hun goed zijn van pas gekomen.

Enfin, zij kunnen nog 8 dagen wachten en de photographiën van al die Rare-Kieks naar Nurenberg zenden met eene groote buis als staart, 't zal nog nieuws zijn!

Leest en verspreidt VOORUIT dagblad aan 2 centimen

ABONNEMENTSPRIJS: PER DRIJ MAANDEN

Voor België fr. 2,00
Voor Nederland — 3,25
Voor Buitenland, dagelijks . . . — 5,50
— 2 m. per week . . . — 3,25

Voorop betaalbaar

AANBODINGEN:

Worden bij overeenkomst geplaatst aan zeer voordeelrijke voorwaarden.

VOOROP BETAALBAAR

Aanbiedingen en aanvraag van werk worden kosteloos opgenomen.

MEDEDEELINGEN:

Alles wat REDACTIE betreft, moet gezonden worden aan 't volgend adres: Redactie «Vooruit», Garenplaats, GENT. — Alles wat ADMINISTRATIE, DRUKKERIJ, aanvraag en verzending van brochuren aangaat, te zenden aan: A. De Dapper, lokaal «Vooruit» GENT.

KOOPT!

de brochure getiteld:

DE

WET- en NIJVERHEIDSRaad

DOOR EDM. VAN BEVEREN.

Verkrijgbaar bij de verkoopers van Vooruit en in de Aubetten.

Prijs 2 centimen.

Uitg. E. Stautebas, Klokstraat.
ent. druk. J. Equaert, Oostakkerstraat, 193